ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଆର୍. ଏସ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 577 / 2003

ଜଗନ୍ନାଥ ଗୌଡ଼ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... ଆବେଦନକାରୀମାନେ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏମ୍. ମିଶ୍ର, ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା

-ବନାମ -

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ଗୌଡ଼ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆର୍.କେ. ମହାନ୍ତି, ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା

ପୀଠାସୀନ:

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆର୍. କେ. ପଟ୍ଟନାୟକ

ରାୟ ତାରିଖ: 20.12.2023

1. ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908ର ଧାରା 100 ଅଧୀନରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 16 ଜୁଲାଇ, 2003 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, ସୋନପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1998-99ର ସ୍ୱତ୍ୱ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 27/84ରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଫଳାଫଳ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆଇନରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନ ହୋଇଥିବା ଆଧାରରେ ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 35 / 1994ରେ ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ବିଚାରପତି (ବରିଷ୍ଠ ପ୍ରଭାଗ), ସୋନପୁରଙ୍କ ଫଏସଲାକୁ କାଏମ୍ ରଖି ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

2. ବାଦୀମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 35 / 1994 ଦାଖଲ କରି ସେଥିରେ ଥିବା ଅନୁସୂଚୀ ‘A’ ଏବଂ ‘B’ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 5 ଏବଂ ଔପଚାରିକ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କର ମାଲିକାନା ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଧିକାର ଦାବି କରିଛନ୍ତି, ବିକଳ୍ପରେ, ଅନୁସୂଚୀ ‘A’, ‘B’ ଏବଂ ‘C’ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1, ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 5 ତଥା ଔପଚାରିକ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 8 ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 7ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ସମାନ ଭାଗରେ ଆବଣ୍ଟନ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ

ଶେଷରେ 15 ଏପ୍ରିଲ, 1998 ତାରିଖରେ ଫଏସଲା ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାଦୀମାନେ ସ୍ୱତ୍ୱ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 27/84 ଜରିଆରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଆପତ୍ତି ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେଥିରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ବାଦୀମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ ଏହି ଆଧାରରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆପତ୍ତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଭୟ ନିମ୍ନ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା ନକରି କିମ୍ବା ଏହାକୁ ବିଭାଜନ ନକରି ତ୍ରୁଟି ଏବଂ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

3. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 10 ଡିସେମ୍ବର 2003 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି:

(i) ମୌଖିକ ପାରିବାରିକ ବିଭାଜନ ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଲିଖିତ ରୂପନେଇଥିଲା, ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାହାର କୌଣସି ପଞ୍ଜୀକରଣ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କି?

(ii) ପାରିବାରିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ଆଇନଗତ ଦସ୍ତାବିଜ ଯେଉଁଥିରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କର ପୈଠ ହୋଇଥିବା ବାବଦରେ ମୋହର ଲଗାଯାଇ ନାହିଁ, ତାହା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇପାରିବ କି?

(iii) କୌଣସି ସନ୍ତୋଷଜନକ ପ୍ରମାଣ ବିନା ଏକ ଆର୍.ଓ.ଆର୍. ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ବୈଧ ମାଲିକାନା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ କି?

4. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତିଙ୍କୁ ଶୁଣାଗଲା ।

5. ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଯୌଥ ଏକକର ଆୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ବାଦୀମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ଯେ ବିଭାଜନ ହୋଇଯାଇଅଛି, ଗ୍ରହଣୀୟ ନଥିଲା । ବିଭାଜନର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ନିମ୍ନ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ

ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ଯୌଥ ଏକକରୁ କ୍ରୟରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅର୍ଥ ନଥିଲା । ବାଦୀମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଜମି 1943 ମସିହାରେ କେଶବ ଗୌଡ଼ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭକ୍ତ ଗୌଡ଼ଙ୍କ ନାମରେ ଯୌଥ ଏକକରୁ କିଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, କେବଳ ଭକ୍ତ ଗୌଡ଼ଙ୍କ ନାମରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ ପାରିନଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁଡ଼ିକର ଫଳାଫଳକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହା ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ସହିତ ସୁସଂଗତ ନୁହେଁ ।

6. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଖରେ 3.315 ଏକର ଡେଶିମିଲ ରୟତି ଜମି ଅଛି ଏବଂ ଭୋଗ୍ରା ଜମି ପକ୍ଷେ ତିନୋଟି ସମାନ ଅଂଶରେ ପାରସ୍ପରିକ ବିଭାଜନ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଅନୁସୂଚୀ 'ଏ', 'ବି' ଏବଂ 'ସି' ସମ୍ପତ୍ତି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣୀୟ ନଥିବା ଆଧାରରେ ବିନା କାରଣରେ ଏପରି ବିଭାଜନକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ 1943 ରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି କେବଳ ଭକ୍ତ ଗୌଡଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇନଥାଇପରେ । ଯୌଥ ଏକକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ଆହୁରି ବ୍ୟକ୍ତ କରାହୋଇଛି ଯେ ଯଦିଓ କ୍ରୟ 1943 ରେ କରାଯାଇଥିଲା, ପ୍ରମାଣ ବହୁ ପରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପେଶ୍ କରିବା କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର ଥିଲା । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯେଉଁଠି ପରିବାରର କୌଣସି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ନାମରେ ସମ୍ପତ୍ତି ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଯୌଥ ଏକକ ଯଥେଷ୍ଟ, ତେବେ ଏହା ଅନୁମେୟ ଯେ ସେହି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଯୌଥ ପାରିବାରିକ ସ୍ୱାର୍ଥ ହେତୁ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ, ଯେ ଏକର 3.315 ଡେଶିମିଲ ଜମି ସମ୍ପତ୍ତି ପରିବାର ପାଖରେ ଥିଲା, ଏହାକୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଉତ୍ସ ଥିବା ଅନୁମେୟ । ବିଭାଜନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଏକ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଭୋଗ୍ରା କିସମରେ ଥିଲା ଏବଂ ରୟତି ଜମିକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିଲା, ପରିବାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କର ଏଥିରେ ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାର ଅଛି । **ଗଣେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଜିଉ ବନାମ କାଳିଆ ସିଂ 2018 1 OLR 457** ଏବଂ **ଭ୍ରମର୍ବର ପ୍ରଧାନ ବନାମ କମଳା ବେୱା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ MANU/OR/0038/2017** ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି, ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଥରେ ଗଉଁନ୍ତି ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଉଚ୍ଛେଦ ହେବା ପରେ, ଭୋଗ୍ରା ଜମି ଯୌଥ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପରିଣତ

ହୁଏ ଯାହା ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ତିଷ୍ଠି ରହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ରହେ ଏବଂ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମାପ୍ତ ହେବା ମାତ୍ରେ ସକ୍ରିୟ ହୋଇଉଠେ । ଉପରୋକ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟ ସହିତ, ଏହା ଦାବି କରାଯାଏ ଯେ ଉଭୟ ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିବା ସମୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ଦିଗଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଭୋଗ୍ରା ଜମି ରୟତି ଜମିରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତାହା ନିଜର ସ୍ୱରୂପ ହରାଇଥିଲା ଏବଂ ପରିବାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟ ବିଭାଜନ ଦ୍ୱାରା ସେଥିରେ ଅଂଶ ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଏବଂ ଏହିପରି ବିବାଦର ସମର୍ଥନରେ, **କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ମେହେର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ହୃଷୀକେଶ ମେହେର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ MANU/OR/0159/1060** ମାମଲାର ନିମ୍ନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

7. ଅପରପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟର ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛି । ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ବିଭାଜନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଆହୁରି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଉଭୟ ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଯୌଥ ପରିବାରର ଆୟକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରମାଣ ସନ୍ତୋଷଜନକ ନଥିବାରୁ ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ପୂର୍ବ ବିଭାଜନ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା, ତେଣୁ, 1998-99ର ସ୍ୱତ୍ୱ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 27/84ରେ ଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲା ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

8. ଚତୁର୍ଥ ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 253/43 ଅଧୀନରେ ଥିବା ଜମି ଯୌଥ ପରିବାରର ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ଭକ୍ତ ଗୌଡ଼ଙ୍କ ପୃଥକ ସମ୍ପତ୍ତି ତଥା ଅନୁସୂଚୀ 'ଏ' ଏବଂ 'ବି' ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ବିଭାଜନ ଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ବାଦୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଂଶବଣ୍ଟନ ହୋଇଥିଲା କି ନାହିଁ, ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଏହା ଏକ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ଏକ ଯୌଥ ପରିବାର ଯୌଥ ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କୌଣସି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ

ନାହିଁ । ମୁଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ ହିନ୍ଦୁ ଆଇନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 233 (2) ରେ ଏହି ନୀତି ରହିଛି ଯେ କୌଣସି ପରିବାର ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ନାହିଁ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ଯୌଥ ରହିବାର କାରଣ ଏହି ଯେ ଏହା ମିଳିତ ଭାବରେ ଅଛି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ, ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଯୌଥ ପରିବାରର ବୋଲି ଦାବି କରାଯାଏ, ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଭାର ସେହି ପକ୍ଷ ଉପରେ ପଡ଼େ, ଯେପରି ଦାବି କରନ୍ତି । ସେଥିରେ ଆହୁରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ଏହା ସ୍ଥାପିତ ଥିବା ସ୍ୱୀକୃତ ହୁଏ ଯେ ପରିବାରର କିଛି ଯୌଥ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ତହିଁରେ ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଆପେକ୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟର ଉତ୍ସରୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଇପରେ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହି ଅନୁମାନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଯେ ଏହା ଯୌଥ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତି ଯୌଥ ପରିବାରର ସହାୟତା ବିନା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ । ଏଥିରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ପକ୍ଷ ଉପରେ ଆରମ୍ଭରୁ ଏହା ନ୍ୟସ୍ତ ଯେ ସେ ଯୌଥ ପରିବାର ମୂଲ୍ୟର ଉତ୍ସ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ, ତାଙ୍କୁ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ହେଲେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରଣ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଯୌଥ ପରିବାରର ଯଥାଯଥ ମୂଲ୍ୟର ଉତ୍ସରୁ କଥିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । **ଇନ୍ଦ୍ରମଣି ନାୟକ ବନାମ ଅଇଁଠୁ ନାୟକ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ 1994 OLR (I) 121**ରେ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯୌଥ ପରିବାରର ଏକ ସହ-ଅଂଶୀଦାରଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅଧିକାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ତାହାର ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନୁମାନ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେଶିତ ।

9. ଯୌଥ ପରିବାରର ଦଖଲରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିମାଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଏହା ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମକଦ୍ଦମା ଜମିର କ୍ରୟ ପାଇଁ ବଳକା ପାଣ୍ଠି ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା କି ନାହିଁ । ନିମ୍ନ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁଡ଼ିକ 1943ରେ କରାଯାଇଥିବା କ୍ରୟ ତୁଳନାରେ ଯୌଥ ଏକକର ଆୟ ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ପେଶ ପ୍ରମାଣ ସନ୍ତୋଷଜନକ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ବାଦୀମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା ଯେ 1943 ମସିହାରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଯୌଥ ପରିବାର ଉତ୍ସ ଥିଲା, ସେଥିରୁ ମୁକୁଳି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଦାବି

କରିଥିଲେ ଯେ 1940 ପୂର୍ବରୁ ଭକ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଜନ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବାଦୀମାନଙ୍କ ମତ ହେଉଛି ଯେ 1962ରେ ଚତୁର୍ଥ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ପରେ ଏହି ବିଭାଜନ ହୋଇଥିଲା । 1943ର ବିଭାଜନ ହେବା ବେଳକୁ, ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ, ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଉଭୟ ବଙ୍କା ଏବଂ ବିନୁ ନାବାଳକ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି, ଭକ୍ତ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ଏବଂ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଜନ ପ୍ରକୃତରେ ଘଟିଥିଲା । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ପରିବାରଟି ସଂଯୁକ୍ତ ଭାବେ ରହୁଥିବା ସମୟରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ମକଦ୍ଦମା ଜମିର ଅଧିଗ୍ରହଣର ପଦ୍ଧତି ଯୌଥ ଏକକର ଆୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ହାସଲ କରିନଥିଲା । ଯୌଥ ପରିବାରର ଆୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆକଳନ କରାଯାଇଛି ।

10. ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବା ପାଇଁ ଆୟ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନଥିଲା, ତେଣୁ, ବାଦୀମାନଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ପରିବାରର କୌଣସି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଯୌଥ ପରିବାରର ସାମୁହିକ ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି କୌଣସି ଅନୁମାନ କରାଯାଇନଥାଏ, ଏହି ନିୟମ ଲାଗୁ କରି ଉଭୟ ନିମ୍ନ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏହାକୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ପୃଥକ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଧିକାରିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଅଧିଗ୍ରହଣ କେଶବ ଗୌଡଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଭକ୍ତଙ୍କ ନାମରେ ରହିଛି । ଭକ୍ତଙ୍କ ନାମରେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଜିତ ହୋଇଥିବା ଏବଂ କ୍ରୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଯୌଥ ଏକକର ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏହି ଉପସଂହାରରେ ଉପନୀତ ହେବାକୁ ହେଲା ଯେ ଏହା ଭକ୍ତଙ୍କର ଏକ ପୃଥକ ଆଧିକାରିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଯୌଥ ପରିବାରର ବିଷୟ ନୁହେଁ ।

11. ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଭୋଗ୍ରା କିସମ ରୂପାନ୍ତରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ ଭକ୍ତଙ୍କ ନାମରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ନିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଭୋଗ୍ରା କିସମ ରୂପାନ୍ତରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପରେ, ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାର ସହିତ ଭକ୍ତଙ୍କ ନାମରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ମୀମାଂସିତ କରାଯାଇଥିଲା । ବସ୍ତୁତଃ, ଭକ୍ତଙ୍କ ଦୁଇ ଭାଇ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଯଦିଓ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଆବେଦନ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରି ବିଚାର

କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

12. ବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷୀମାନେ 1942 ମସିହା ସୁଦ୍ଧା ଯୌଥ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତିର ଆୟ ଏବଂ ବ୍ୟୟ ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ପରି ମାମଲାରେ ଏହା ଆଶା କରାଯାଏ ନାହିଁ ଯେ ଏକ ଯୌଥ ପରିବାରର ଆୟର ପ୍ରମାଣ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେବା ପରେ ନଥିରେ ଅଣାଯାଇପାରିବ । ତଥାପି, ବାଦୀମାନଙ୍କ ଯୌଥ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ଅଧିକୃତ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିମାଣ ମକଦ୍ଦମା ଜମିକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏକ ସାଧାରଣ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନର ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉପରେ ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ଏକ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଏହା ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଭୋଗ୍ରା କିସମର ମକଦ୍ଦମା ଜମି କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଭକ୍ତ ବିଂଶୋତ୍ତର ବୟସରେ ଉପନୀତ ଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ଯେ ଚତୁର୍ଥ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ସମୟରେ ବିଭାଜନ ଉପରେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିଛି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୂଖଣ୍ଡ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଧାଡିରେ କୌଣସି ପୃଥକ ଦଖଲ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉନାହିଁ । ସେହିପରି 1940 ପୂର୍ବର ବିଭାଜନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନାହିଁ, ଭକ୍ତ ଯେତେବେଳେ ଯୁବକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଭାଇ ନାବାଳକ ଥିଲେ, ଏପରି ବିଭାଜନ ହୋଇଥିବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ମନେହୁଏ । ଚତୁର୍ଥ ସଂଶୋଧନ ପରେ ବିଭାଜନର ଆବେଦନକୁ ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ଯାହା, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2, ଯିଏ ଜଣେ ଅମିନ ଏବଂ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ, ତାଙ୍କ କଥନ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାରୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବୋଲି ମନେହୁଏ, ଯିଏ ଜମି ଅନୁସୂଚୀ ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନ ମାନଚିତ୍ର ସହିତ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ମାପିଥିଲେ ଏବଂ ଯଥାକ୍ରମେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 3/a ଏବଂ 3/b, ଅନୁଲଗ୍ନକ 3/c ଏବଂ 3/dରେ ସେ ଆବଣ୍ଟନକାରୀଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ଯଥା ଅନୁଲଗ୍ନକ 3/e ରୁ 3/g ନେଇଥିଲେ ତଥା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ଏବଂ ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେୟ ରସିଦ (ଅନୁଲଗ୍ନକ 4/a ରୁ 4/d) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଯେ ବିଭାଜନ ପତ୍ରର ପଞ୍ଜୀକରଣର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ଏହା ଭୁଲ ଅଟେ, ଯେହେତୁ ପାରିବାରିକ ବୁଝାମଣା ପତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ, କୌଣସି ପଞ୍ଜୀକରଣର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ପକ୍ଷ ସପକ୍ଷରେ ନୂତନ ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ । 31 ଜୁଲାଇ, 2020ରେ ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 7764 / 2014ରେ **ରବୀନ୍ଦ୍ର କୌର ଗ୍ରେୱାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମନଜିତ କୌର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ**ରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ ପାରିବାରିକ

ସମାଧାନ ପାଇଁ ପଞ୍ଜୀକରଣର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହି ହେତୁ, ବାଦୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ହୋଇଥିବା ସମର୍ଥିତ ବିଭାଜନ ତତ୍ କ୍ଷଣାତ ଗ୍ରହଣୀୟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଆପୋଷ ସମାଧାନ ପରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକର ଦଖଲ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଏବଂ ମାଲିମକଦ୍ଦମା ବିବାଦ ଉପରେ ସଠିକ ଭାବରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ଏବଂ ତାହାର ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ **ବିଷ୍ଣୁ ଚରଣ ସାହୁ ବନାମ ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ MANU/Or/0146/1993** ମାମଲାରେ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।

13. ଯୌଥ ଏକକ ପାଣ୍ଠି ବିଷୟରେ, ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ ଯେ ଏହି ଆରୋପିତ କ୍ରୟ ସମୟରେ ପରିବାର ପାଖରେ ଭୂ-ଅର୍ଜିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା, ଯଦିଓ ଭକ୍ତଙ୍କର କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନ ସ୍ରୋତରୁ ଆୟ ଥିବାର ଲେଶମାତ୍ର ପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇନାହିଁ । ପରିବାରର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଆୟ ଉପରେ ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟଳୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ଦାଜ ଏପରି ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯାହା ବୋଧଗମ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । **MANU/SC/0126/1954**ରେ ବିବୃତ **ଶ୍ରୀନିବାସ କୃଷ୍ଣରାଓ କାଙ୍ଗୋ ବନାମ ନାରାୟଣ ଦେବଜୀ କାଙ୍ଗୋ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ**ର ନିର୍ଣ୍ଣୟର ପଠନ ପରେ, ଏହା ବୁଝାପଡ଼େ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକକର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଏବଂ ଆୟର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ସ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଏକକ ସପକ୍ଷରେ ଅନୁମାନ ଧୃତ ହୁଏ ଯାହା ପରେ ଏହାକୁ ଏକ ପୃଥକ ଅଧିଗ୍ରହଣ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥାଏ । ଯେହେତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ପ୍ରମାଣ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି ଯେ ଯୌଥ ଭାବରେ ଥିବାବେଳେ ପରିବାରର ଭୂ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା, ଆୟ ଉପରେ କୌଣସି ଅନ୍ଦାଜ ନ କରି, ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଏକକର ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଅନୁମାନ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯାହା ନିମ୍ନ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ପୃଥକ ଆୟ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ, ତେଣୁ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ପରିବାରର ଯୌଥ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବାର ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେବାକୁ ପଡେ । ଥରେ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଯୌଥ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ଧରାଯିବା ପରେ, ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଅଂଶଧନ ସହିତ ଜମି ଭାଗଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଧରାଯାଏ । **କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ମେହେର** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ରେ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଭୋଗ୍ରା ଜମିକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ରୟତି ଜମିରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଏ, ଏହା ଅବିଭାଜ୍ୟ ହେବାର ସ୍ୱରୂପକୁ ହରାଇଥାଏ ଏବଂ ବିଭାଜନ ଉପରେ ହିନ୍ଦୁ ଆଇନର ସାଧାରଣ ନିୟମ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପୁନଃପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ । ଗଣେଶ **ଚନ୍ଦ୍ର ଜିଉ** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ରେ ଏବଂ ସଂଯୁକ୍ତ ଉଦ୍ଧୃତିରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଧରାଯାଇଛି ଯେ ଗଡ଼ଁତି

କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଚ୍ଛେଦ ପରେ, ଭୋଗ୍ରା ଜମି ଯୌଥ ପାରିବାରିକ ଅଧିକାରରେ ପରିଣତ ହୁଏ ଯାହା ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ରହେ । ତେଣୁ ଭୋଗ୍ରା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏପରି କୌଣସି ଆଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଏକ ଯୌଥ ଅଧିଗ୍ରହଣ ବୋଲି ଧରାଯାଏ, ଏହାର ଅବିଭାଜିତ ସ୍ୱରୂପ ନିର୍ବାପିତ ହୁଏ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ଏଥିରେ ଅଂଶ ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ହୁଅନ୍ତି । ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଉପସଂହାର ହେଉଛି ଯେ ମକଦ୍ଦମା ଜମିର ବିଭାଜନକୁ କେବଳ ଅନୁସୂଚୀ 'ଏ', 'ବି' ଏବଂ 'ସି' ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯିବ ।

14. ତେଣୁ, ଏଥିରେ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି ।

15. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେତୁ, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, ସୋନପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1998-99ର ସ୍ୱତ୍ୱ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 27/84ରେ ଘୋଷିତ 16 ଜୁଲାଇ 2003 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା । ତେବେ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(ଆର୍.କେ. ପଟ୍ଟନାୟକ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ବଳରାମ

HIGH COURT
सत्यमेव जयते
ORISSA

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ବୟାନଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଅନୁବାଦକ - ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ସୋରେନ, ଏଏସ୍ଓ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ